Poznań, dnia 10 marca 1948 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 6

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

74

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 27 lutego 1948 r.

w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 11 lipca 1947 r. (Dziennik Ustaw R. P. Nr 54, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszystkie osoby, zamieszkałe lub czasowo przebywające na obszarze Województwa Poznańskiego, urodzone w latach 1888 do 1943 włącznie, podlegają przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzusznemu.

§ 2.

Szczepienia przeprowadzane będą w wyznaczanych punktach w czasie od dnia 15 kwietnia do 1 lipca 1948 r.

§ 3.

I. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu nie podlegają osoby, które:
1. w ciągu ostatnich 5-ciu lat przed terminem szczepienia przebyły dur brzuszny lub zostały zaszczepione w okresie 6 miesięcy przed tym terminem,
2. ze względu na stan zdrowia nie mogą być szczepione.

II. Wypadki, przewidziane w pkt. 1 i 2 ustęp 1, muszą być stwierdzone przez lekarza urzędowego, który wyda zaświadczenie zwalniające od szczepienia.

§ 4.

Szczepienia przymusowe, dokonane w myśl przepisów zarządzenia niniejszego, jak również świadectwa o dokonaniu szczepienia i świadectwa zwalniające od szczepienia są bezpłatne.

§ 5.

Koszty, związane z przeprowadzeniem szczepień, ponosi Skarb Państwa z funduszów Ministerstwa Zdrowia.

§ 6.

Organa wykonawcze gmin wiejskich i miejskich obowiązane są współdziałać w akcji przymusowych szczepień ochronnych przez dostarczenie odpowiednio urządzonych pomieszczeń, pomocniczego personelu fachowego własnego oraz środków lokomocji.

§ 7.

Po upływie terminu przymusowych szczepień ochronnych na obszarze Województwa Poznańskiego do szkół, zakładów naukowych i wychowawczych jak również do pracy w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych, samorządowych oraz prywatnych przyjmowane mogą być tylko osoby, które przedstawią świadectwo o poddaniu się szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzusznemu wzgl. o zwolnieniu od obowiązku szczepienia.

§ 8.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia (u nieletnich rodzice wzgl. osoby, sprawujące opiekę nad nimi), jak również winni przeciwdziałania akcji przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu, o ile czyn ich nie jest zagrożony surowszą sankcją z mocy innych przepisów prawnych, podlegają karze aresztu do 3-miesięcy i grzywny do 3.000 zł lub jednej z tych kar.

Orzecznictwo w tych sprawach należy do władz administracji ogólnej I instancji.

§ 9.

Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się władzom administracji ogólnej I instancji (lekarzom powiatowym wzgl. lekarzom miejskim miast wydzielonych).

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z.
(—) Dr Józef Radzicki,
Wicewojewoda.

75

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 marca 1948 r.

w sprawie eksploatacji torfowisk na terenie województwa poznańskiego.

Na podstawie § 1 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 lipca 1945 roku, o eksploatacji torfowisk (Dziennik Urzęd. Min. Roln. i Ref. Roln. Nr 2, poz. 24 z r. 1945), w związku z zarządzeniem Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 stycznia 1947 roku (Dz. Urzęd. Min. Roln. i Ref. Roln. Nr 1, poz. 3 z r. 1947); zarządzam, co następuje:

§ 1.

Eksploatacja przemysłowa torfu na terenie województwa poznańskiego jest niedozwolona bez zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego.

§ 2.

Zamierzający eksploatować torf na cele przemysłowe winni się zwrócić do Urzędu Wo-

jewódzkiego Poznańskiego z wnioskami o uzyskanie na to zezwolenia.

Do wniosków tych mają być dołączone kwestionariusze, wypełnione w formie przewidzianej w załączniku do pisma okólnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1. 8 1945 r. (Dz. Urz. Min. Roln. i Ref. Roln. Nr 3, poz. 48), w sprawie wykonania zarządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 24. 7. 1945 r., o eksploatacji torfowisk.

§ 3.

Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą eksploatacji torfu na cele przemysłowe na obszarach torfowych, należących do Dyrekcji Lasów Państwowych.

§ 4.

Eksploatacja torfu dla potrzeb własnych posiadacza torfowiska nie wymaga zezwolenia, lecz podlega kontroli Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego.

§ 5.

W wypadku stwierdzenia wadliwej, lub rabunkowej gospodarki, przy eksploatacji torfu Urząd Wojewódzki Poznański będzie uprawniony do zakazania:

1. eksploatacji przemysłowej,
2. prac przygotowawczych do eksploatacji przemysłowej,
3. wydobywania torfu dla potrzeb własnych, po uprzednim wystosowaniu pisemnego upomnienia, w terminie 30 dniowym, przed wstrzymaniem wydobywania.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) St. Brzeziński.

76

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 25 lutego 1948 r.

w sprawie powołania Rady Budowlanej przy Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim.

Skład Rady Budowlanej ustalony Zarządzeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 15. 7. 1947 r. (Dzien. Wojew. Nr 22, poz. 232) zmieniam jak następuje:

Przewodniczący: Naczelnik Wydziału Odbudowy.

Zastępca przewodniczącego: Zastępca Naczelnika Wydziału.

Członkowie:

1. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego lub jego zastępca.
2. Delegat Wydziału Kultury i Sztuki, konserwator lub jego zastępca.
3. Delegat Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu.
4. Delegat Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego.
5. Dwóch delegatów Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej S. A. R. P., Oddział w Poznaniu.
6. Delegat Poznańskiej Dyrekcji Odbudowy.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr J. Szłapczyński,
Wicewojewoda.

77

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 25 lutego 1948 r.

w sprawie wysokości kosztów budowy 1 m³.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28. 12. 1946 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 13 stycznia 1947 r. Nr 2, poz. 14, 15 i 16 w sprawie wysokości kosztów budowy 1 m³ w miastach wydzielonych, niewydzielonych i w gminach wiejskich obowiązują na sezon budowlany 1948 rok.

Za Wojewodę:
(—) Inż. dypl. Fr. Wojciechowski,
Naczelnik Wydziału.

78

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 17 lutego 1948 r.

o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

W związku z urzędowym stwierdzeniem raka ziemniaczanego w gospodarstwie Ob. Marii Czubak w gromadzie Kobierno, gm. Krotoszyn na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 301) o zwalczaniu raka ziemniaczanego oraz na podstawie zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 3 stycznia 1948 r. (Dz. Wojewódzki Nr 2/48, poz. 3 § 4) zarządzam co następuje:

I. Teren zarażony

§ 1.

Teren zarażony rakiem ziemniaczanym stanowi gospodarstwo rolne ob. Marii Czubak w Kobiernie, gm. Krotoszyn. W terenie zarażonym obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

§ 2.

II. Teren zagrożony i ochronny.

Ustanawiam teren zagrożony i ochronny do którego włączam pozostałe gospodarstwa z terenu gromady Kobierno i miejscowości Krotoszyn, Bożacin, Dąbrowa, Gorzupia, Tomnice, Nowy Folwark, Brzoza, Henryków i Krotoszyn Stary.

§ 3.

W terenie gospodarstwa zarażonego nie wolno przewozić ziemniaków jak i wszelkich roślin korzeniowych, cebulowych, ich odpadków, chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.

Ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego rakiem ziemniaczanym nie wolno używać do sadzenia. Na pokarm zaś i paszę wolno używać je jedynie po ugotowaniu, uparowaniu lub upieczeniu, (dopuszczalne jest silosowanie) a odpadki po użytkowaniu takich ziemniaków winny być spalone lub zakopane na głębokości 0,75 m.

Wszelkie odpadki pozostałe na gruncie zarażonym rakiem po zbiorze ziemniaków winny być na miejscu spalone, ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego rakiem ziemniaczanym nie wolno płukać w wodzie płynącej, w kanałach, stawach i jeziorach. Wodę zaś użytą do płukania tych ziemniaków należy zlewać do specjalnego dołu głębokości 0,75 m wykopanego w odległości nie mniejszej niż 5 m od studni, gnojowni oraz wyżej wymienionych wód. Dół ten winien być następnie odkażony.

§ 4.

Z obszarów zagrożonych i ochronnych zakazuję wywozu ziemniaków, wszelkich odpadków ziemniaczanych a także chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.

§ 5.

Na obszarach zarażonych, ochronnych i zagrożonych rakiem ziemniaczanym nakazuję uprawę wyłącznie odmian ziemniaków, uznanych przez Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego za odporne na raka ziemniaczanego.

§ 6.

Wywóz ziemniaków z pozostałych gromad powiatu jest dopuszczalny tylko po zbadaniu każdej partii i wystawieniu świadectwa zdrowotności przez Stację Ochrony Roślin w Poznaniu.

Do § 4 wyjaśniam, że wszelkie ewentualne przewozy ziemniaków mogą być dopuszczalne jedynie po uprzednim porozumieniem się ze Stacją Ochrony Roślin.

Starosta Powiatowy:
(—) Borowski.

79.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 5 lutego 1948 r.

o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie miasta i powiatu krotoszyńskiego.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) oraz zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236), rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) i dekretem Prezydenta R. P. z dnia 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575), w porozumieniu z Inspektorem Pracy X Okręgu w Poznaniu dla pow. krotoszyńskiego zarządzam następujące godziny otwierania i zamykania sklepów i miejsc zawodowej sprzedaży:

§ 1. W dni powszednie i przedświąteczne:

1. Dla sklepów spożywczych i rzeźnickich od godz. 8-ej do 18-ej w dni powszednie, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 19-ej.
2. Dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka i pieczywa w dni powszednie od godz. 7-ej do 18-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz 7-ej do 19-ej.
3. Dla wszystkich innych sklepów (z wyjątkiem spożywczych) w dni powszednie od godz. 8-ej do 17-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 18-tej.
4. Dla kiosków sprzedających wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące butelkowo, oraz słodycze i owoce we wszystkie dni tygodnia powszednie i świąteczne:
   a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie od godz. 7-ej do 21-ej,
   b) w czasie od 1 listopada do 31 marca włącznie od godz. 7-ej do 19-ej.
   Uwaga: Miejscom sprzedaży wymienionym w pkt. 4 z uwagi na dekret z dnia 30. 11. 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw gastronomicznych zabroniona jest sprzedaż wody sodowej, wód mineralnych, lodów i napojów chłodzących do spożycia na miejscu.
5. Dla zakładów fryzjerskich i kalotechnicznych w dni powszednie od godz. 8-ej do 18-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 19-ej.
6. Dla miejsc ulicznej sprzedaży gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych we wszystkie dni tygodnia od godz. 7-ej do 21-ej. Odnosi się to zarówna do kiosków, budek,

straganów itp. trudniących się wyłącznie powyższą sprzedażą.

7. Dla zakładów fotograficznych od godz. 8-ej do 13-ej i od 15-ej do 18-ej we wszystkie dni tygodnia.
8. Dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomicznych we wszystkie dni tygodnia od godz. 8-ej do 23-ej najdłużej a do 21-ej obowiązkowo.
9. Dla restauracji hotelowych i lokali koncertowych od godz. 8—24-ej.

§ 2. W niedziele i dni świąteczne:

1. Dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 7-mej do 10-tej.
2. Dla kwiaciarń od godz. 8—10-tej.
3. Dla kiosków — jak w dni powszednie (§ 1 pkt 4).
4. Dla miejsc ulicznej sprzedaży gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych jak w dni powszednie (§ 1 pkt 6).
5. Dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomicznych, restauracji hotelowych i lokali koncertowych — jak w dni powszednie (§ 1 pkt 8 i 9).

§ 3. W okresie przedświątecznym:

1. W czasie od 18-go grudnia do 23-go grudnia włącznie oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcia sklepów, zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży o dwie godziny, jednakże nie dłużej niż do godz. 21-ej.
2. W niedzielę przypadającą w czasie od 18-go do 23-go grudnia włącznie oraz w Niedzielę Palmową dozwolone jest otwarcie sklepów i miejsc zawodowej sprzedaży od godz. 13-ej do 18-ej.

§ 4.

Przedłużenie godzin może nastąpić tylko po uprzednim uzyskaniu specjalnego pisemnego zezwolenia Starosty.

§ 5.

W godzinach zakazanych lokal handlowy powinien być zamknięty w ten sposób, aby nikt nie mógł do wewnątrz się dostać i niemożliwym się stało nielegalne załatwienie zakupów.

§ 6.

Przedsiębiorstwom gastronomicznym zabrania się z chwilą upływu godziny zamknięcia sklepu wydawania towarów nie przeznaczonych do spożycia na miejscu.

§ 7.

Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają niniejszym zarządzeniem w niczym naruszone, tak samo przepisy ustawowe co do ograniczenia sprzedaży i podaży pewnych artykułów żywnościowych.

§ 8.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną w myśl art. 16 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000,— zł i karze aresztu do 6 tygodni, albo jednej z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 16 września 1946 r. o godzinach otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie miasta i powiatu krotoszyńskiego ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 30 z dnia 8. 12. 1946 r., poz. 294.

Starosta Powiatowy:
(—) Chmielarz,
Wicestarosta.

80

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 7 lutego 1948 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącego do majątku P. Z. H. R. w Uścikowie, gm. Żnin-Zachód na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (D. U. R. P. Nr 77, poz. 673 przepisów §§ 359—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 6 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozprządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda Chlewnia maj. Uścikowo i administracji w Uścikowie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą wieś Uścikowo.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór

świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osobom, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczać świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winni oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie.

W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach osobnych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń, Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyn śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specialnych środków osrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzeta te podlegają przed i po uboju urzedowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo niezdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mieso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzedowym badaniu zwierząt rzeźnych i miesa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przwozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz, przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego ze stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy) wagony, statki, autobusy itp., jak również rampy, sprzety i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienia świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń do którego wciela się miejscowości: wy-

budowania gromady Uścikowo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem „Pamór świń".

§ 14.

Od uprzedniego mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania obcych świń
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędaznie świń na wspólne pastwiska.
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta te podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII. postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Wł. Migoń.

81

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. OBORNICKIEGO

z dnia 4 lutego 1948 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

W związku ze stwierdzeniem wścieklizny u psa wałęsającego w m. Obornikach i grom Słonawy, gm. Oborniki-Północ, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl paragrafów 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam co następuje:

1.

Cały teren powiatu obornickiego ustanawiam jako obszar zagrożony wścieklizną.

2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

3.

Przepisy paragrafu 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

5.

Wyprowadzania (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i inwalidzkich, o ile psy te są wyprowadzane (wynoszone, wywożone) jedynie chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania wzgl. śledzenia przestępców lub prowadzenia inwalidów.

6.

Psy i koty co do których nie zastosowano przepisów paragrafu 2 niniejszego rozporządzenia, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Post. M. O., Starostwie.

8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdz. VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywień kar pieniężnych, porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 10,000,— zł albo jednej z tych kar.

9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr B. Pleśniarski.

82

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 16 lutego 1948 r.

w sprawie zniesienia zarządzenia dotyczącego zwalczania pomoru świń.

Z powodu zlikwidowania pomoru świń w zagrodach obywateli:

1. Wojciuka w Ciechrzu, gm. Strzelno-Północ,
2. Sulińskiej, Krzesińskiego i Drzewieckiego w Kościeszkach, gm. Strzelno-Południe,
3. Szydzika Franciszka w Strzelnie,
4. Nowaczyka Stanisława w Strzelnie,
5. Gimnazjum Samorządowego w Strzelnie Klasztornym
6. Majątku Państwowych Nieruchomości Ziemskich Różanna, gm. Gębice,
7. Stubego Wacława w Siedluchnie, gm. Gębice,
8. Mikołajczyka Zygmunta w Wszedniu, gm. Mogilno-Zachód,

znoszę zarządzenie moje z dnia 20 listopada 1947 r. — Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 30 i z dnia 29 listopada 1947 r. — Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 31 oraz z dn. 23 grudnia 1947 r. Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 3 z 1948 r. — wydane w związku z zwalczaniem tej zarazy.

Starosta Powiatowy:
(—) Wł. Szumlakowski.

83

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KONIŃSKIEGO

z dnia 5 lutego 1948 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w miejscowościach — Stanisławów, Lichnowa, Patrzyków, Malinlec, Kopydłówek, Radoliny, Golina, Koszuty, Ciążeń, Słupca, Konin i Sławsk — zmieniam moje zarządzenie z dnia 12 sierpnia 1947 r. w sprawie zwalczania pomoru świń — ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 września 1947 r. Nr 25, poz. 263, i ustanawiam okręg zapowietrzony do którego wcielam gr. Dębowiec, gm. Wilczogóra oraz gr. Ostrowite, m. Konin — i okręg zagrożony — t. zn. gr. Marszewo, Maślaki, Zygmuntowo, gm. Wilczogóra — oraz gr. Tomaszewo, Gostuń, Drzewce, gm. Ostrowite i m. Konin.

W okręgach zapowietrzonym i zagrożonym obowiązują nadal moje zarządzenia z dnia 12 sierpnia 1947 r.

Starosta Powiatowy:
w z
(—) Golański.

84

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 19 lutego 1948 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia dotyczącego zwalczaniu pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie obywatela Głowackiego Kazimierza zam. w Marlewie, gm. Wągrowiec Południe, uchylam niniejszym moje zarządzenie z dnia 16 grudnia 1947 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 2 z dnia 14 stycznia 1948), w sprawie zwalczania tej choroby.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) mgr S. Kopliner,
Wicestarosta.

85

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 1 lutego 1948 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia dotyczącego zwalczania pomoru świń.

W związku z wygaśnięciem pomoru świń w maj. Kromolice, maj. Szczodrzykowo, maj. Dziećmierowo gm. Kórnik, maj. Manieczki i zagr. Ob. Zajlera w grom. Luciny gm. Śrem uchylam moje zarządzenie z dnia 15 października 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 8 listopada 1947 r. Nr 29, poz. 343 i 20 grudnia 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3 z dnia 4 lutego 1948 r., poz. 28 w sprawie zwalczania tej zarazy.

Starosta Powiatowy:
(—) Kozłowski.

86

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. SKWIERZYŃSKIEGO

z dnia 9 lutego 1948 r.

w sprawie doręczenia wezwania do uiszczenia grzywny.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam Lebiedzia Zygmunta, urodz. 14. 3. 1927 r., ostatnio zamieszkałego w Skwierzynie, ul. Podgórna nr. 6, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania wzgl. pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Skwierzynie, pokój nr. 13, jest złożone dla niego wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 2 czerwca 1947 r., nr. K. 64/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Starosta Powiatowy:
(—) Mgr. Z. Generowicz,
Wicestarosta.

87

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W SWARZĘDZU

z dnia 29 października 1947 r.

dotycz. szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Swarzędza.

uchwalonych przez Miejską Radę Narodową w Swarzędzu na posiedzeniu w dniu 29 października 1947 r. na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r., o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 276) oraz art. 43 ust. 1 p. h) ustawy z dnia 23 marca 1933 roku o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) i art. 10 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 84, poz. 656).

§ 1.

W rozumieniu niniejszych przepisów:

1. Przez ulice miasta uważa się chodniki i części jezdni, stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości mieszkalnej wraz z rynsztokami i rowami, a przy nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy placach publicznych, pas szerokości 3 metrów, licząc od krawędzi chodnika lub ściany domu.
2. Przez miejsca, służące do ogólnego użytku ludności, względnie do wspólnego użytku najemców, uważa się podwórze, urządzenia podwórzowe, bramy, klatki schodowe. zejścia do suteren., piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy ogólne i t. p.
3. Przez nieruchomości mieszkalne uważa się nieruchomości zabudowane domami mieszkalnymi, albo przeznaczonymi na cele biurowe, handlowe lub przemysłowe lub domami na cele użyteczności publicznej.
4. Przez właścicieli nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych uważa się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości lub placów.
5. Przez miesiące letnie uważa się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień. zaś za miesiące zimowe — pozostałe miesiące.
6. Przez sprzątanie ulic uważa się zamiatanie, usuwanie śniegu i lodu oraz błota, wyrywanie trawy, wyrastającej między brukiem.
7. przez odzież uważa się odzież, pościel, dywany (chodniki), narzuty (kilimy, portiery, zasłony), wycieraczki itp.
8. Przez śmiecie uważa się odpadki jedzenia. papiery, ustniki od papierosów, odpadki gospodarcze, popiół i t. p.

§ 2.

Miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku (ludziom) ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, place niezabudowane oraz ulice winny być stale utrzymywane w porządku i czystości.

§ 3.

1. Ulice powinny być zamiatane przynajmniej 2 razy w tygodniu i to w środę i sobotę.
2. Jeżeli na jeden z powyżej wymienionych dni przypada urzędowo uznane święto, należy czyszczenie ulicy wykonać dnia poprzedniego.
3. Zamiatanie to powinno być staranne, powinno być poprzedzone w miesiącach letnich skropieniem wody w takim stopniu, aby nie dopuścić unoszenia się kurzu.
4. Niezwłocznie po ukończeniu zamiatania. powinny być usuwane z miejsc wskazanych w ust. 1 wszelkie śmiecie i nieczystości.
5. Zmiotki należy wysypywać do śmietnika śnieg i błoto gromadzić przy rynsztokach i następnie usunąć z ulicy.
6. Jeżeli przy ładowaniu, wywożeniu nawozu, zwózce produktów rolnych zwłaszcza siana i słomy z pól. lub wskutek jakiego wypadku nastąpiło zanieczyszczenie drogi publicznej (ulicy), zanieczyszczający winien oczyścić ją na własny koszt niezwłocznie.

Za wykonanie powyższego przepisu odpowiedzialni są przewożący ładunki i właściciel ładunku solidarnie. Jeżeli go nie można odnaleźć i natychmiast sprowadzić, natenczas spada obowiązek natychmiastowego oczyszczenia ulicy na osobę, zobowiązaną do regularnego oczyszczenia ulicy.

7. Karmienie zwierząt roboczych na drogach publicznych sposobem zanieczyszczającym drogi, jest wzbronione.

§ 4.

1. Zroszenie ulic, chodników i jezdni odbywać się powinno każdorazowo według potrzeby.
2. Chodniki muszą być stałe czyszczone ze śniegu i lodu, szczególnie po śnieżycy. W czasie gołoledzi musi być chodnik codziennie najpóźniej do godz. 8-mej, oraz każdorazowo po nastaniu gołoledzi posypany piaskiem lub popiołem miałkim bez gruzu i t. p. Używanie innego materiału do posypywania, a mianowicie soli jest zakazane.

§ 5.

1. Powierzchnia podwórzy u dziedzińców w nieruchomościach mieszkalnych powinna być równa, bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spadek do spływu wód opadowych.
2. Podwórze hal targowych, targowisk zwierzęcych, zajazdów, stacyj autobusowych, oraz wszelkich innych zakładów o charakterze użyteczności publicznej, powinny odpowiadać warunkom przewidzianych w przepisach o urządzeniu i utrzymywaniu tych urządzeń.

§ 6.

1. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być:
   a) śmietnik (zbiornik do śmieci),
   b) ustęp ogólny,
   c) urządzenie do trzepania odzieży.
2. W klatkach schodowych nieruchomości mieszkalnych powinna być na każdym piętrze spluwaczka, napełniona wodą.
3. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, nieskanalizowanej powinien znajdować się zlew do nieczystości płynnych.
4. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, na której znajduje się pomieszczenie przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny, powinny być gnojowiska.

§ 7.

1. Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór do wrzucania śmieci powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało zbytniego wysiłku.
2. Śmietnik powinien być ustawiony w miejscu, umożliwiającym wrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najbardziej oddalonym od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty spożywcze, odpowiednio do przepisów handlowych.

§ 8.

1. Do śmietników mogą być składane odpadki gospodarcze i zmiotki wyłącznie w stanie stałym (suche).
2. Istniejące na nieruchomościach mieszkalnych komórki na śmiecie mogą być nadal użytkowane, jeżeli są murowane, otynkowane, wysmołowane i posiadają szczelnie zamykające się drzwi i dobrą wentylację.

§ 9.

1. Wozy służące do wywożenia śmieci powinny po obu stronach posiadać tabliczki z napisem: „Wóz do śmieci".
2. Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 10.

1. Śmietniki powinny być opróżnione po napełnieniu ich do $^2/_3$ pojemności.
2. Wszelkie śmietniki powinny być po opróżnieniu czysto wymiecione.

§ 11.

1. Śmiecie oraz gruzy z ziemią mogą być wywożone i składane tylko na przeznaczone do tego miejsce, oznaczone tabliczką: „Miejsce do składania śmieci" wzgl. na inne miejsca do tego wyznaczone.
2. Właściciele placów niezabudowanych, na których znajdują się doły (glinianki itp.), mogą ubiegać się o wywożenie na te place śmieci przez złożenie podania do Zarządu Miejskiego.
3. Wydane zezwolenie może być cofnięte w wypadku, gdyby wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci, ziemi i gruzem (ust. 4) okoliczni mieszkańcy byli narażeni na przykre wyziewy.
4. Śmiecie winny być układane warstwami grubości 1 metra, przesypywanymi warstwami gruzu i ziemi grubości przynajmniej 20 centymetrów.

§ 12.

1. W nieruchomościach mieszkalnych, skanalizowanych, nieczystości płynne (pomyje i płynne odpadki kuchenne) powinny być odprowadzone do kanałów.
2. Zlewy żeliwne (żelazne lub drewniane, obite blachą cynkową lub ocynkowaną), znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych (§ 6 ust. 3). powinny być zaopatrzone u spodu w kratę.

Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojowisko, albo do dołu kloacznego.

3. Zlew (ust. 2) powinien być codziennie przepłukiwany czystą wodą, a jego krata oczyszczona z zatrzymujących się na niej części stałych.
4. Surowo zabrania się zanieczyszczenia kanalizacji przez wrzucanie do niej śmieci, żelaza, szmat, kamieni itp. stałych przedmiotów.

§ 13.

1. Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzenia nieczystości, znajdujące się na podwórzach nieruchomości mieszkalnych (ustępy ogólne), powinny odpowiadać postanowieniom art. 251—257 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. Nr. 23 z roku 1928, poz. 203) z późniejszymi zmianami oraz miejscowym przepisom policyjno-budowlanym.
2. Ustępy ogólne powinny być zamykane na klucz, klucz od nich powinien się znajdować u dozorcy i ma być wydawany bezpłatnie na każde żądanie, na drzwiach ustępu należy umieścić napis: „Klucz u dozorcy".
3. Ustępy ogólne powinny być codziennie zmywane wodą.

§ 14.

1. Ustępy ogólne na nieruchomościach nieskanalizowanych powinny połączone być z dołami kloacznymi.

§ 15.

Doły kloaczne powinny być szczelnie zamknięte, aby i wyziewy nieczystości nie wydostawały się na zewnątrz.

§ 16.

1. Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone tylko wozem szczelnym i wyłącznie od godziny 20 do godz. 7 (pora nocna).

§ 17.

Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone w obrębie miasta i składane na wolne pole w odległości co najmniej 500 metrów od terenu zwarcia zabudowanego i zaoranego.

§ 18.

1. Urządzenia do trzepania odzieży powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych i lokali w których przetwarzane są produkty spożywcze.
2. Trzepanie odzieży może odbywać się od godz. 9 do 18.

§ 19.

1. Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe dojścia do sutęryn i piwnic powinny być codziennie oczyszczone (zamiatane) po poprzednim użyciu zwilżonych trocin lub skropieniu wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.
2. Bramy, sienie, ogólne klatki schodowe powinny być co najmniej raz na tydzień myte.
3. Woda deszczowa ściekające z dachów winna być w taki sposób odprowadzona, aby nie tamowała swobodnego ruchu przechodniów i nie narażała ich na przykrości.

Przy budowlach i przybudówkach domów, stojących przy ulicy, założone muszą być rynny i woda ściekająca z dachów odprowadzona rynnami do ścieku przez chodnik, za pomocą lanych rur żelaznych.

§ 20.

1. Utrzymane w obrębie zabudowań osiedla na bydło lub nierogaciznę oraz konie, powinny być umieszczone w pomieszczeniach specjalnie do tego przystosowanych i odpowiadających wymogom przepisów obowiązujących.
2. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny powinny być stosowane urządzenia lub ośrodki uniemożliwiające wylęganie ich z much oraz wydzielania się przykrych gazów.

§ 21.

1. Nieczystości z tych pomieszczeń winny być gromadzone w gnojowiskach (§ 6).
2. Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pole uprawne lub plantacje albo tereny na ten cel przeznaczone zgodnie z § 18.

§ 22.

Padlina musi być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin usuwana przez właściciela zwierząt lub dozorców nieruchomości na których padlina się znajduje i dostarczona do powiatowego zakładu utylizacyjnego w Poznaniu względnie w Gnieźnie.

§ 23.

Czuwanie nad tym aby ulice, miejsce służące do ogólnego użytku ludności wzgl. wspólnego użytku najemców były utrzymywane w porządku i czystości, polewanie i zmywanie oraz zaopatrzenie dozorców nieruchomości w niezbędne przedmioty do utrzymania porządku jak miotły, szczotki, ścierki, wiadra, łopaty, grabie, widły oraz przyrządy do polewania ich wodą należy do właścicieli nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych.

§ 24.

1. Obowiązek utrzymywania czystości i porządku na ulicach, miejscach służących do ogólnego użytku ludności wzgl. do wspólnego użytku najemców, polewanie ich i zmywanie należy do dozorcy domowych.

2. Gdzie nie ma dozorców domowych, wszystkie obowiązki ciążą na właścicielach nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych.
3. Właściciele nieruchomości, niemieszkańcy w jej obrębie, są uprawnieni, wyznaczyć za zgodą Zarządu Miejskiego, osobę zamieszkującą w obrębie tejże nieruchomości lub jej pobliżu, którąby wzięła na siebie odpowiedzialność za spełnienie wymienionych powyżej obowiązków właściciela nieruchomości. Nazwisko takiej osoby winno być podane do wiadomości władzy Zarządu Miejskiego. Władza policyjna ma prawo nieodpowiednich zastępców nie uznać, jak również udzieloną zgodę cofnąć.

§ 25.

Zaopatrywanie nieruchomości mieszkalnych w urządzenia, wskazane w § 6 należy do właściciela nieruchomości.

§ 26.

Zabrania się:
1. Zanieczyszczanie ulic, trawników, skwerów, sadzawek, dróg, placów publicznych, mostów, wszelkich przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieżków, kanałów niezabudowanych, przez wyrzucanie śmieci, plucie, załatwianie potrzeb fizjologicznych i t. p.
2. Zabrania się zanieczyszczania miejsc, służących do ogólnego użytku ludności wzgl. do wspólnego użytku najemców śmieciami, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawienia w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami, oraz sprzętów domowych, zanieczyszczanie podłóg, ścian i siedzeń w ustępach ogólnych, wymiatanie na ulicę śmieci i zmiotów ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych, jak również wyrzucanie lub wylewanie odpadków i nieczystości z okien i balkonów.
3. Składanie i rozrzucanie śmieci poza zbiornikami (§ 8).
4. Wypełnianie wozów do śmieci (§ 9) powyżej odachowania.
5. Wylewanie pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórze.
6. Składanie wywożowych nieczystości z dołów kloacznych (§ 17) w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub miejscach uczęszczanych przez publiczność.
7. Trzepanie odzieży na balkonach w oknach.

§ 27.

1. Winni naruszenia postanowień niniejszych przepisów karani będą w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21. 2. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i art. 21 ustawy z dnia 7. 10. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656).
2. Do orzekania w tych sprawach powołane są władze powiatowe administracji ogólnej.

§ 28.

1. Niezależnie od odpowiedzialności karno-administracyjnej, o ile zarządzenia Zarządu Miejskiego co do usunięcia śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do czyszczenia dołów oraz zbiorników na pomyje i wody zużytej nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez zarząd gminy na koszt właściciela nieruchomości.

§ 29.

1. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z chwilą tą tracą moc poprzednie uchwały i zarządzenia.

Miejska Rada Narodowa:
(—) Kwiatkowski,
Przewodniczący.

Zarząd Miejski:
(—) Rajewicz,
Burmistrz.

PRZEDRUKI.

88

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1931 r.

o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej.

§ 1.

Ustala się załączone do niniejszej uchwały przepisy o przechowywaniu akt w urzędach administracji rządowej.

Przepisy mają charakter ramowy.

§ 2.

Wykonanie niniejszej uchwały oraz rozciągnięcie wymienionych przepisów na inne urzędy, instytucje i zakłady administracji publicznej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom, każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor.

*

Przepisy o przechowywaniu akt w urzędach administracji rządowej.

§ 1.

Podział akt na kategorie.

Akta urzędów administracji rządowej dzielą się — ze względu na potrzebę trwałego lub czasowego przechowywania — na dwie kategorie:

Kategoria A — akta o znaczeniu trwałym i

kategoria B — akta o znaczeniu czasowym.

Zaliczenie akt do jednej lub drugiej kategorii odbywa się przy wydzielaniu akt ze składnicy (§ 7).

§ 2.

Określenie akt kategorii A i B.

Do kategorii A należą akta, posiadające trwałe znaczenie dla interesu i historii Państwa, jakoteż administracji publicznej, dla praw obywateli oraz dla badań naukowych.

Do tej kategorii należą też wszelkie dowody, dotyczące wydzielania akt, i przeznaczenia akt wydzielonych.

Władze naczelne, uwzględniając charakter i znaczenie akt poszczególnych instancyj, określą bliżej, w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, jakie akta urzędów podległych mają być traktowane jako akta kategorii A.

Do kategorii B należą akta, których nie zaliczono do kategorii A.

Dokumenty, będące własnością prywatną a wyłączone z akt kategorii B (§ 7 p. d.), traktuje się jak akta kategorii A, z tym jednak, że na żądanie zainteresowanych stron powinny być im zwrócone; zwrotowi na żądanie podlegają również dokumenty, będące własnością prywatną, a znajdujące się w aktach kategorii A.

§ 3.

Czas przechowywania akt w urzędzie.

Przechowywanie w urzedzie akt załatwionych trwa z reguły 10 lat. Może ono być krótsze lub dłuższe, zależnie od potrzeb danego działu służby i od znaczenia akt, jakoteż ogólnych warunków przechowywania, nie powinno jednak w zasadzie być krótsze, niż 2 lata i dłuższe niż 35 lat.

Właściwe władze naczelne lub upoważnione przez nie władze podległe ustalą bliżej okresy przechowywania akt w urzędach.

§ 4.

Miejsca przechowywania akt.

Dopóki akta są niezbędne do pracy bieżącej poszczególnych komórek organizacyjnych, przechowuje się je w tych komórkach.

Akta załatwione a niepotrzebne do pracy bieżącej przechowuje się w składnicy akt danego urzędu. W instytucjach wojskowych składnica akt nosi nazwę: skład akt.

Po wydzieleniu ze składnicy (§ 7) akta kategorii A przekazuje się na stałe przechowywanie do archiwum państwowego, akta zaś kategorii B niszczy się.

§ 5.

Składnica akt.

Składnica akt jest wspólna dla wszystkich działów urzędu i stanowi część składową kancelarii. Wyjątki od tej zasady w wypadkach istotnej potrzeby ustalą właściwe władze przełożone.

Składnica akt może być także wspólna dla większej ilości urzędów, zarówno mających siedzibę w tej samej miejscowości, jak i w pobliskich miejscowościach i zarówno należących do tego samego działu, jak do różnych działów zarządu państwowego. Utworzenie i prowadzenie wspólnej składnicy akt zależy od decyzji władzy przełożonej, o ile chodzi o urzędy tego samego działu, względnie od porozumienia zainteresowanych władz przełożonych, o ile chodzi o urzędy różnych działów zarządu państwowego.

Składnica akt powinna być urządzona w osobnym pomieszczeniu, należycie zabezpieczonym od wilgoci, ognia i włamania.

Akta układa się systematycznie w porządku wykazu akt (§ 4 przepisów kancelaryjnych dla urzędów administracji rządowej („Monitor Polski" Nr. 196, poz. 273), a w nim chronologicznie.

§ 6.

Prowadzenie ewidencji akt w składnicy.

Do prowadzenia ewidencji akt w składnicy służą:

a) egzemplarze wykazu akt, na których notuje się dane, dotyczące akt przechowywanych w składnicy, jak: daty przyjęcia akt do składnicy, okresy czasu, jakie obejmują, kategorie, do których je zaliczono, daty przekazania do archiwum lub do zniszczenia i t. p.;

b) spisy akt, używane pomocniczo przy postępowaniu z aktami kategorii A, wydzielonymi ze składnicy (§ 7); spisy te powinny ujmować akta grupami przedmiotowymi (teczkami); w razie potrzeby należy w obrębie grup wyszczególnić akta pojedyńczych spraw;

c) karty wypożyczenia akt, używane przy wypożyczaniu akt tak wewnątrz, jak i na zewnątrz urzędu.

Na wypożyczenie akt innemu urzędowi zezwala kierownik urzędu lub upoważniony przez niego urzędnik.

§ 7.

Wydzielanie akt.

Wydzielanie akt jest to grupa czynności, dokonywanych w składnicy akt okresowo, a mających na celu:

a) zaliczenie akt do właściwej kategorii — A lub B;

b) pozostawienie w składnicy na dalszy okres czasu akt kategorii A i B, wiążących się jeszcze z pracą bieżącą urzędów;

c) przekazania do właściwego archiwum na dalsze przechowywanie akt kategorii A, niewiążących się z pracą bieżącą;

d) zniszczenie akt kategorii B, po wyłączeniu z nich dokumentów, stanowiących własność prywatna (§ 2 ust. 5).

Sposób i okresy wydzielania akt w urzędach ustalają właściwe władze, w zasadzie naczelne.

Wydzielania akt dokonywa urzędnik, prowadzący składnicę akt. w porozumieniu z przedstawicielem tego działu pracy, którego akta wydziela się.

§ 8.

Postępowanie z wnioskami dotyczącymi akt wydzielonych.

Kierownik urzędu rozpatruje wnioski powzięte przy wydzielaniu akt, po czym zawiadamia właściwe archiwum o zamierzeniach co do przekazania akt kategorii A do archiwum oraz co do zniszczenia akt kategorii B.

W zawiadomieniu tym należy podać, tak dla kategorii A, jak dla kategorii B. niezbedne dane orientacyjne, jak to: określenie grup akt (działów pracy), okresy czasu, jakie obejmują, ilość (teczek. tomów, ksiąg) i t. p.

Jeżeli w ciągu 2 miesięcy dane archiwum nie podniesie żadnych zastrzeżeń bądź to co do przejęcia akt kategorii A, bądź co do zniszczenia akt kategorii B, odnośne zamierzenia urzędu podlegają wykonaniu.

Instancja przełożona może sobie zastrzec przedstawienie jej do zatwierdzenia wniosków urzędu, dotyczących akt wydzielonych.

§ 9.

Przekazywanie akt kategorii A do archiwum.

Władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustalą właściwe archiwa, do których akta mają być przekazywane.

Akta przeznaczone do archiwum winny być uporządkowane według systemu, jaki był przyjęty przy układaniu ich w urzędzie: do przesyłki winien być dołączony spis akt (§ 6 punkt b), względnie przy aktach, które były układane systemem liczb kolejnych, odnośne zapiski kancelaryjne (Dziennik, rejestr i t. p.).

Koszty przekazania akt do archiwum ponosi urząd przekazujący.

§ 10.

Niszczenie akt kategorii B.

Akta kategorii B, przeznaczone do zniszczenia sprzedaje się do przerobienia na masę papierową.

Sposób postępowania przy sprzedawaniu akt oraz przeznaczenie uzyskiwanych ze sprzedaży kwot określą władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 11.

Wizytacja składnic akt przez organa służby archiwalnej.

Organa państwowej służby archiwalnej mają prawo na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydanego w porozumieniu z właściwą władzą naczelną, zaznajamiania się na miejscu ze sposobem prowadzenia składnic akt pod względem technicznym i z warunkami przechowywania akt.

Poczynione spostrzeżenia winny być podane do wiadomości kierowników odnośnych urzędów.

§ 12.

Przechowywanie akt tajnych i poufnych.

Przepisy niniejsze mają zastosowanie również do akt tajnych i poufnych z następującymi ograniczeniami:

a) akta tajne przechowuje się oddzielnie od jawnych pod specjalnym zabezpieczeniem i w zasadzie centralnie dla całego urzędu;

b) wydzielania akt tajnych dokonywa urzędnik, upoważniony przez kierownika urzedu; wydzielający zasięga w razie potrzeby opinii kierownika komórki organizacyjnej, której akta dotyczą;

c) akt tajnych kategorii B nie wolno sprzedawać, lecz należy je niszczyć przez spalenie, spisując protokół z wyszczególnieniem akt spalonych;

d) wgląd organów służby archiwalnej w przechowywanie akt tajnych może mieć miejsce tylko za zgodą kierownika danego urzędu, niezależnie od upoważnienia, określonego w § 11, ustęp 1;

e) sposób przechowywania akt poufnych regulują władze naczelne we własnym zakresie.

89

OKÓLNIK

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lutego 1936 r.

w sprawie przepisów o przechowywaniu akt w urzedach wojewódzkich i starostwach.

Przepisy o przechowywaniu akt w urzędach wojewódzkich i starostwach uzupełniony okólnikiem Nr 51 z 1938 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 6, poz. 26 z roku 1936 i Nr 38, poz. 228 z 1938 r.).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

I. W wykonaniu § 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej (Monitor Polski Nr 2, poz. 3 z 1932 r.) podaję do wiadomości i stosowania „Przepisy tymczasowe o przechowywaniu akt w urzędach wojewódzkich i starostwach".

Przepisy te noszą miano „tymczasowych" ze względu na zastosowanie ich na razie tylko w resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych aż do czasu ostatecznego uzgodnienia ich — w szczególności o ile idzie o postanowienia § 7 — z zainteresowanymi Ministerstwami, których czynności są zespolone we władzach administracji ogólnej, a do których równocześnie zwracam się w tej sprawie.

II. Przechodząc do poszczególnych postanowień „Przepisów", wyjaśniam, co następuje:

Do § 1 ust. 4.

W sprawie ewentualnego tworzenia wspólnych składnic należy wejść w porozumienie z zainteresowanymi urzędami i ustalić z nimi bliższe w tym względzie warunki. Dla informacji nadmieniam, iż np. Ministerstwo Opieki Społecznej zwróciło się już do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z propozycją, aby Inspektorzy Pracy mogli korzystać ze składnic władz administracji ogólnej.

Do § 5.

Bliższe ustalenie okresów przechowywania akt — poza podanymi w § 3 „Przepisów" z dnia 21 grudnia 1931 r. nastąpi później po poczynieniu w tym względzie obserwacji praktycznych. Do tego czasu zaś upoważniam P. P. Wojewodów na podstawie ust. 2 § 3 cytowanych „Przepisów" do określenia tych terminów w zależności od warunków miejscowych, zarówno dla urzędów wojewódzkich, jak i starostw.

Do § 6 ust. 2.

Pierwotne brzmienie tego ustępu nakładało na referentów kategoryczny obowiązek oznaczania (w chwili ostatecznego załatwienia sprawy), do jakiej kategorii dany akt należy zaliczyć, z podaniem przy kategorii B czasu jego przechowania.

Ponieważ postanowienie to nasuwało zastrzeżenia ze strony niektórych P. P. Wojewodów, przeto na razie zmodyfikowano to postanowienie w sposób ujęty w dołączonych „przepisach".

Niemniej jednak nie uważam tej sprawy za ostatecznie przesądzoną i dlatego upoważniam Panów Wojewodów do indywidualnego normowania tej sprawy. W swoim czasie należy nadesłać Ministerstwu sprawozdania i wnioski na podstawie poczynionych w tym względzie obserwacji.

Do § 9.

W związku z czynnościami, przewidzianymi w tym paragrafie, jest rzeczą niezbędną, aby osoby, prowadzące składnice akt, posiadały odpowiednie przygotowanie z zakresu prowadzenia spraw archiwalnych O ile zaś go nie mają, należy je poddać odpowiedniemu przeszkoleniu, korzystając w tym względzie w razie potrzeby z rad i wskazówek organów służby archiwalnej Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Do § 11.

Koszta przekazywania akt z działu spraw wewnętrznych do archiwum będą pokrywane z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Do § 12.

Kwoty uzyskane ze sprzedaży akt, należy wpłacać do właściwej kasy Urzędu Skarbowego i zaliczać na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (§ 6 budżetu).

III. Upoważniam P. P. Wojewodów do wydawania dla podległych urzędów zarządzeń wykonawczych do załączonych „Przepisów", uzgadniając je w razie potrzeby z innymi zainteresowanymi władzami.

Czuwanie nad stosowaniem załączonych przepisów zechcą P. P. Wojewodowie zlecić w obrębie urzędów wojewódzkich P. P. Wicewojewodom, zaś w starostwach P. P. Starostom. Na wniosek starosty obowiązek ten może Pan Wojewoda również przekazać właściwemu wicestaroście.

Wreszcie zechcą P. P. Wojewodowie wydać potrzebne zarządzenia, aby przepisy te weszły w życie najpóźniej z dniem 1 kwietnia 1936 r.

W końcu zwracam jeszcze uwagę na potrzebę szczególnie ostrożnego postępowania przy wydzielaniu i brakowaniu akt pochodzących z pierwszych lat państwowości polskiej ze względu na ich znaczenie dla historii organizowania się Państwa i jego administracji.

*

Przepisy tymczasowe o przechowywaniu akt w urzędach wojewódzkich i starostwach.

§ 1.

Składnica akt.

(1) Akta spraw zakończonych, niepotrzebne do pracy bieżącej, przechowuje się w składnicy akt urzędu wojewódzkiego (starostwa).

(2) Składnica obejmuje akta jawne i poufne; akta tajne przechowuje się pod specjalnym zabezpieczeniem w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów. Wiecewojewoda (Starosta) może zarządzić przechowywanie akt poufnych razem z tajnymi, poza składnicą akt.

(3) Składnica akt jest wspólną dla całego urzędu i stanowi część składową kance-

larii; wyjątki w wypadkach istotnej konieczności ustala Wicewojewoda (Starosta).

(4) W razie potrzeby, uzasadnionej miejscowymi warunkami, składnica akt może być wspólna dla kilku urzędów.

§ 2.

Przechowywanie akt potrzebnych do pracy bieżącej w komórkach organizacyjnch.

(1) W poszczególnych komórkach organizacyjnych urzędu przechowuje się akta tak długo, dopóki są potrzebne do pracy bieżącej, po czym przekazuje się je do składnicy akt.

(2) Zarządzenia, dotyczące terminów i trybu oddawania akt do składnicy, wydaje Wicewojewoda (Starosta), który czuwa nad tym, ażeby akta nie były bez potrzeby zatrzymywane w poszczególnych komórkach organizacyjnych.

(3) Przed oddaniem do składnicy należy akta uporządkować według zasad tego systemu kancelaryjnego, który obowiązuje w chwili ostatecznego załatwienia poszczególnych spraw.

§ 3.

Urządzenie składnicy akt.

(1) Składnica akt powinna być urządzona w osobnym pomieszczeniu, suchym, widnym i należycie zabezpieczona od ognia i włamania oraz zaopatrzona w dostateczną ilość półek (szaf), oznaczonych kolejną numeracją oraz napisami orientacyjnymi.

(2) Akta układa się systematycznie w porządku wykazu akt, a w nim chronologicznie.

§ 4.

Prowadzenie składnicy akt.

(1) Do prowadzenia ewidencji akt w składnicy służą:

a) egzemplarze wykazu akt, na których notuje się daty przyjęcia poszczególnych kategorii akt do składnicy, okresy czasu, jakie obejmują oraz dalsze dyspozycje tymi aktami,

b) spisy akt wzór Nr 1), używane przy wszelkiego rodzaju postępowania z aktami wydzielonymi ze składnicy (§ 9),

c) karty wypożyczenia (wzór Nr 2), używane przy wypożyczaniu akt.

(2) Na wypożyczenie akt innemu urzędowi zezwala Wicewojewoda (Starosta).

§ 5.

Czasokres przechowywania akt w urzędzie.

Minimalne i maksymalne okresy przechowywania w urzędzie akt załatwionych ustala w zasadzie § 3 przepisów z 21 grudnia 1931 r. (Monitor Polski Nr 2 z 1932 r.). Bliższe ustalenie tych okresów będzie przedmiotem osobnego zarządzenia.

§ 6.

Podział akt na kategorie.

(1) Ze względu na przewidziane w § 4 i 10 przepisów z 21 grudnia 1931 r. niszczenie akt — dzielą się akta na dwie kategorie:

1) kategoria A — akta o znaczeniu trwałym;

2) kategoria B — akt o znaczeniu czasowym (przeznaczone do zniszczenia).

(2) Ostateczne zaliczenie akt do jednej lub drugiej kategorii odbywa się w składnicy, przy wydzielaniu akt ze składnicy (§ 9). Dla ułatwienia tych czynności jest wskazane, ażeby urzędnicy referujący już w toku normalnych czynności urzędowych w miarę możności zamieszczali na poszczególnych aktach odpowiednie adnotacje, dla zwrócenia uwagi na przyszłość, iż dany akt ich zdaniem kwalifikuje się do kategorii A.

Bliższe zarządzenia w tym względzie wydaje urzędnikom referującym Wicewojewoda (Starosta).

§ 7.

Akta kategorii A.

(1) Do kategorii A należą akta posiadające trwałe znaczenie dla interesu i historii Państwa jako też administracji publicznej, dla praw obywateli oraz dla badań naukowych oraz dowody i dokumenty wymienione w § 2 przepisów z 21 grudnia 1931 r.

W szczególności do akt kategorii A należą:

1) materiały związane z wydawaniem przepisów natury ogólnej (projekty i materiały do ustaw, rozporządzeń, ważniejszych okólników, instrukcji, statutów, regulaminów itp.);

2) akta w sprawach dotyczących organizacji i zakresu działania władz, urzędów i organów rządowych i samorządowych oraz instytucji nadzorowanych, jak również dotyczące trybu załatwiania spraw w tych urzędach;

3) sprawozdania okresowe i sprawozdania organów kontrolujących;

4) protokoły ważniejszych zjazdów, konferencji, posiedzeń, zebrań periodycznych, komisji itp.;

5) protokoły zdawczo-odbiorcze;

6) tablice, wykazy, zestawienia, wykresy, raporty itp. statystyczne i sprawozdawcze;

7) rejestry, wykazy ewidencyjne, księgi z wyjątkiem rachunkowych i kasowych, dzienniki, skorowidze itp.;

8) wydawnictwa urzędowe (najwyżej w 10 egzemplarzach);

9) akta spraw dyscyplinarnych, ważniejszych dochodzeń i rozpraw administracyjnych oraz sądowo-administracyjnych (za wyjątkiem administracyjno - karnych);
10) akta osobowe wszystkich funkcjonariuszów;
11) akta w sprawach przyznania emerytur i rent oraz zaopatrzeń wdowich i sierocych;
12) budżety oraz akta natury ogólnej w sprawie ich wykonania i w sprawie kredytów dodatkowych;
13) akta, dotyczące nabywania, zbywania, obciążania, dzierżawy, likwidacji itd. mienia państwowego i komunalnego;
14) akta, dotyczące stosunków prywatnoprawnych pomiędzy Skarbem Państwa lub związkami samorządowymi z jednej, a osobami prywatnymi z drugiej strony;
15) akta ogólnego znaczenia, dotyczące inwestycji gospodarczych i budowlanych, podejmowanych i subwencjowanych przez władze rządowe i samorządowe;
16) akta, których treścią jest nadawanie i pozbawianie wszelkiego rodzaju uprawnień zarówno obywateli jak i codzoziemców oraz osób prawnych krajowych i obcych;
17) akta natury ogólnej, dotyczące wymiaru i poboru ciężarów materialnych i danin publicznych, nakładanych na obywateli;
18) akta w sprawach wywłaszczeń;
19) akta podziału administracyjno - terytorialnego Państwa oraz zmiany i ustalania granic i nazw jednostek terytorialnych;
20) akta spraw legalizacji, organizacji i działalności związków i stowarzyszeń;
21) materiały dotyczące historii i rozwoju ruchu politycznego, narodowościowego, wyznaniowego, społecznego, zawodowego, kulturalnego, wywrotowego itp.;
22) akta ilustrujące miejscowe obyczaje i zwyczaje;
23) akta w sprawach świątyń, klasztorów, majątku kościelnego i cmentarzy wszystkich wyznań;
24) akta stanu cywilnego;
25) mapy, plany, szkice, projekty, studia, pomiary i operaty techniczne;
26) akta ogólnego znaczenia w sprawach katastrof i klęsk żywiołowych;
27) akta w sprawach fundacji, zapisów, darowizn i stypendiów;
28) dokumenty osobiste stron, wyłączone z akt kategorii B, przeznaczonych do zniszczenia;
29) akta, związane z prowadzeniem składnicy akt;
30) akta w sprawie herbów, odznak i pieczęci urzędowych samorządu terytorialnego;
31) akta, dotyczące rozbudowy miast i popierania budownictwa mieszkaniowego.

(2) Wicewojewoda może powyższy zakres akt kategorii A rozszerzyć, kierując się ogólnymi kryteriami zawartymi w § 2 przepisów z 21 grudnia 1931 r.

(3) Akta kategorii A po wydzieleniu ze składnicy przekazuje się do archiwum państwowego na dalsze trwałe przechowywanie.

(Uzupełnienie z 1938 r.).

Z resortu Ministerstwa Komunikacji.

32) (kolejny punkt):
Akta zasadniczego znaczenia w sprawach dróg kołowych, dotyczące: klasyfikacji dróg i ustalenia sieci dróg publicznych; rozbudowy sieci dróg publicznych; budowy, przebudowy i utrzymania dróg i mostów oraz zapomóg i subwencji na wykonanie tych robót z Drogowego Funduszu Pożyczkowego; dróg fortecznych, celnych i granicznych; pasów drogowych; gospodarki drogowej; zadrzewienia dróg, eksploatacji kamieniołomów, klinkierń i innych wytwórni; inspekcji dróg i mostów; administracji drogowej i ruchu na Śląsku; kontroli ruchu drogowego; drogowych znaków ostrzegawczych, informacyjnych itp.; wypadków na drogach i pomocy sanitarnej; spraw celnych w samochodowym ruchu międzynarodowym; ułatwień ruchu granicznego; spraw tranzytowych; ruchu drogowego polsko-gdańskiego; komisji przewozów samochodowych, ważniejszych spraw autobusów i dorożek samochodowych; szkolnictwa samochodowego; ewidencji pojazdów mechanicznych i kierowców; spraw bezrobocia; spraw opłat: od reklam, paliwa, drogowych, mytniczych, promowych, szarwarkowych itp.;
33) Akta znaczenia zasadniczego, dotyczące spraw wodnych jak: plantacji wiklinowych i odsypisk zarówno na rzekach żeglugowych jak i na wodach spławnych oraz technicznego opiniowania w sprawach wodno-prawnych;
Wisły, regulacji wód spławnych i oceny odnośnych projektów; opinii hydrologicznych; regulacji rzek i potoków górskich oraz plantacji wiklinowych i odsypisk na tych rzekach; regulacji rzek granicznych; zbiorników wodnych i zakładów o sile wodnej; wałów w dolinie Kwidzyńskiej i obwałowań rzek żaglowych; budowy i utrzymania sztucznych dróg wodnych; budowy portów rzecznych i morskich itd.;

34) Akta spraw z zakresu prawa wodnego dotyczące: przewozów (promów), utrzymania wód gruntów uzyskanych wskutek regulacji rzek, obiektów kolejowo-wodnych, zakładów wodnych, odwołań w sprawie regulacji rzek, spławów, budowy portów itp.;
35) Akta, dotyczące spraw wodnych jak: przekazania Wojewodom prawa do udzielania zezwoleń na wyjazd statków i łodzi obcych na polskie śródlądowe drogi wodne, rozgraniczenia właściwości w sprawach wodnych itp.;
36) Akta, dotyczące organizacji żeglugi śródlądowej; zasadnicze zarządzenia taryfowo - wodno - kolejowe; podstawowe i ważniejsze sprawy w dziedzinie budowy, eksploatacji, przejęcia lub przekazania taboru wodnego, maszyn i warsztatów portowych; ważniejsze sprawy mechaniczne i zasobowe w zakresie prac i urządzeń wodnych oraz wodno-komunikacyjnych;

Z resortu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ.:

37) Akta w sprawach opieki nad sztuką i zabytkami.

W powyższy sposób uzupełnione tymczasowe przepisy należy stosować przy wydzielaniu akt z zakresu resortów zespolonych, ponieważ Ministerstwa: Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych zakomunikowały, iż nie zgłaszają żadnych uzupełnień ani zastrzeżeń w tym względzie.

Zarazem przechodząc do poszczególnych postanowień „Przepisów" — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie poczynionych obserwacji, wyjaśnia co następuje:

Do § 7.

Władze administracji ogólnej zaliczają do kategorii „A" różnego typu dzienniki urzędowe, okólniki, niektóre sprawozdania i inne materiały, które bądź we wszystkich władzach są identyczne, bądź też powtarzają się we władzach różnych instancji. Archiwa mogą te akta przyjmować tylko w jednym egzemplarzu z terenu np. całego województwa, gdyż inaczej byłyby obciążone znaczną ilością jednakowego materiału.

Celem umożliwienia archiwum zachowania jednego pełnego egzemplarza akt czy przepisów, wskazanym byłoby, aby wszystkie władze administracji ogólnej z terenu danego województwa możliwie równocześnie nadsyłały spisy akt za odpowiednie lata.

§ 8.

Akta kategorii B.

(1) Do kategorii B o znaczeniu czasowym, należą te wszystkie akta, których nie zaliczono do kategorii A.
(2) Akta kategorii B dzielą się na grupy w zależności od czasu ich przechowywania (§ 3 przepisów z 21 grudnia 1931 r.).
(3) O zaliczeniu akt kategorii B do jednej z grup decyduje w urzędzie wojewódzkim naczelnik wydziału właściwego do ostatecznego załatwienia danej sprawy, a w starostwie wicestarosta. Po wydzieleniu tych akt ze składnicy ulegają one zniszczeniu.
(4) Czas przechowywania akt w sprawach rachunkowo-kasowych i podział tych akt na grupy ureguluje osobne zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z Najwyższą Izbą Kontroli i z zainteresowanymi Ministerstwami.

§ 9.

Wydzielanie akt.

(1) Wydzielanie akt jest to grupa czynności, dokonywanych w składnicy akt periodycznych, a mających na celu:
  a) zaliczenie akt do właściwej kategorii A lub B;
  b) pozostawienie w składnicy urzędu na dłuższy okres czasu akt, wiążących się jeszcze z pracą bieżącą;
  c) przekazanie do archiwum państwowego na dalsze przechowywanie akt kategorii A niepotrzebnych już do pracy bieżącej;
  d) zniszczenie akt kategorii B, niepotrzebnych już ani urzędowi, ani osobom interesowanym i nie przedstawiających żadnej wartości dla przyszłych prac urzędu po wyłączeniu z nich dokumentów stanowiących własność prywatną.
(2) Wydzielanie akt odbywa się z reguły corocznie na początku roku w stosunku do akt sprzed lat 10-ciu.
(3) Akta kategorii B mogą być wydzielane już po 2-ch latach.
(4) Wydzielanie akt dokonywa urzędnik, prowadzący składnicę akt w porozumieniu z referentem tego działu pracy, którego akta wydziela się. Powzięte wnioski ujmuje się w spisy akt, ułożone kategoriami przedmiotowymi t. j. teczkami i chronologicznie (wzór Nr 1).
(5) Wydzielania akt tajnych dokonywa urzędnik wyznaczony do tego przez Wicewojewodę (Starostę); wydzielający zasięga w razie potrzeby opinii kierownika komórki organizacyjnej, której akta wydziela. (Uzupełnienie z 1938 r.)

Do § 9 (ust. 4 i 5).

Sporządzanie spisów akt władz polskich prowadzonych systemem liczb kolejnych wy-

maga dużego wysiłku i wielkiej ilości czasu. Celem uproszczenia w tym kierunku pracy władz administracji ogólnej, jak również ze stanowiska potrzeb archiwów należy przesyłać archiwom do sprawdzenia i zatwierdzenia ówczesne dzienniki kancelaryjne, w których przy każdej pozycji byłaby zaznaczona odpowiednia kategoria. Dzienniki te będą zastępować w tych przypadkach spisy akt, przewidziane w ust. (4) § 9 „Przepisów". Przy przekazywaniu do archiwów akt kategorii „A" należy sporządzać spisy tylko tych akt, które urząd zatrzymałby jeszcze u siebie. Akta tajne oraz akta wydziałów społeczno-politycznych w urzędach wojewódzkich oraz referatów bezpieczeństwa w starostwach przedstawiają specjalną wartość dla nauki. Z uwagi, że przewidziane w ust. (5) § 9 „Przepisów" wydzielanie tych akt może nastręczać poważne trudności, przeto należy powyższe akta zaliczać do kategorii „A" na okres lat trzydziestu i przechowywać je przez ten okres czasu bądź w odpowiednich składnicach, bądź też przekazać je do archiwum w charakterze zespołu zamkniętego (art. 9 dekretu o archiwach państwowych z dnia 7. 2. 1919 r. — Dz. Pr. Nr 14, poz. 182) z tym, że zespoły te mają być osznurowane i opieczętowane. Dopiero po upływie lat trzydziestu można by przystąpić do prawidłowego podzielenia tych akt na kategorie i ewentualnego częściowego ich zniszczenia.

§ 10.

Wnioski co do postępowania z aktami wydzielonymi.

(1) Po dokonaniu wydzielenia akt urząd wojewódzki (starostwo) zawiadamia właściwe archiwum państwowe o zamierzeniach co do przekazania akt kategorii A właściwemu archiwum oraz co do zniszczenia akt kategorii B.

Do zawiadomień dołącza się spisy (wzór Nr 1), sporządzone przy wydzielaniu akt. Odpis tej korespondencji urząd wojewódzki przesyła właściwemu Ministerstwu, starostwo zaś — urzędowi wojewódzkiemu.

(2) Bez zgody danego archiwum (ewentl. Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Pubicznego) oraz właściwej władzy przełożonej — urząd nie może przystąpić do przekazywania lub niszczenia akt.

(Uzupełnienie z 1938 r.).

Do § 10.

Według dotychczasowej praktyki urzędy wojewódzkie przesyłają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do wglądu spis akt nie tylko własnych lecz także i akt starostw. W związku z tym wyjaśnia się że wnioski starostw co do wydzielania akt kategorii „A" i „B" winny ostatecznie opiniować tylko urzędy wojewódzkie. Przy czym zwraca się uwagę na niedopuszczalność niszczenia jakichkolwiek akt bez uzskania zgody władz archiwalnych.

§ 11.

Przekazywanie akt kategorii A do archiwum.

(1) Akta, przeznaczone do archiwum państwowego, muszą być należycie uporządkowane według przyjętego w urzędzie systemu kancelaryjnego i ułożone według spisu, załączonego do przesyłki.

(2) Z aktami, które były prowadzone systemem liczb kolejnych, przekazuje się wszystkie zapiski kancelaryjne (dzienniki, skorowidze, rejestry itp.).

(3) Aż do dalszego zarządzenia właściwymi terytorialnie są następujące archiwa państwowe: (na razie nieaktualne).

Do § 11.

Akta władz zaborczych należy przekazywać do archiwów państwowych w całości bez dzielenia na kategorie „A" i „B", a brakowania tych akt dokonywać będą jedynie właściwe archiwa.

W związku z ostatnim ustępem okólnika Nr 14 z dnia 27 lutego 1936 r. zalecającym ostrożne postępowanie przy wydzielaniu i brakowaniu akt z pierwszych lat państwowości polskiej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że wszystkie akta z pierwszych lat państwowości polskiej do 1921 r. włącznie w starostwach, a do 1922 r. włącznie w urzędach wojewódzkich — ze względu na ich znaczenie dla historii organizowania się Państwa i jego administracji — należy zaliczać do kategorii „A".

Zaliczenie tych akt do kategorii „A" nie zwalnia urzędów wojewódzkich i starostw do dokładnego i starannego uporządkowania akt według postanowień § 11 ust. (1) i (2) „Przepisów", gdyż akt nieuporządkowanych archiwa przyjmować nie będą.

§ 12.

Niszczenie akt kategorii B.

(1) Akta kategorii B, przeznaczone do zniszczenia podlegają zniszczeniu przez przeróbkę w papierni na masę papierową.

(2) Do papierni przesyła się je większymi transportami, organizowanymi przez urząd wojewódzki, po uprzednim ustaleniu warunków sprzedaży.

(3) Akt tajnych i poufnych nie wolno sprzedawać papierniom, lecz należy je palić pod odpowiednim nadzorem, spisując protokół spalenia.

§ 13.

Wizytacja składnic akt przez delegatów służby archiwalnej.

Organa archiwalne Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mają prawo dokonywania wizytacji składnic akt, w zakresie określonym w § 11 i 12 przepisów z 21 grudnia 1931 r.

Wzór Nr 1.

Urząd: ....

Składnica: ....

Data przyjęcia akt: ....

Spis Akt:

....

....

L. p.	Znak akt	Tytuł akt	Kategoria	Liczba tomów, teczek itp.	Lata	Data i rodzaj dokonanej czynności	Uwagi

Wzór Nr 2

Karta wypożyczenia

Nr ....

I.

Składnica ....

Wydział ....

wypożycza do dnia .... 194...... r.

akta własne (Wydziału ....)

....

(Tytuł lub znak akt)

....

....

rok .... ilość tomów ....

i upoważnia do ich odbioru ....

....

....

Podpis Naczelnika Wydziału

II.

Stan akt ....

Braki ....

....

....

Podpis kierownika składnicy

Nr ....

III.

Akta otrzymałem:

dnia .... 194...... r.

....

Podpis zwracającego akta

IV.

Akta zwrócono:

dnia .... 194...... r.

Uwagi: ....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

Podpis kierownika składnicy

....

Podpis odbierającego akta

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W SKWIERZYNIE

z dnia 28 lutego 1948 r.

dot. taryfy opłat w Szpitalu Powiat. w Skwierzynie.

Wydział Powiatowy w Skwierzynie podaje do wiadomości, że Powiatowa Rada Narodowa na podstawie art. 10 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) uchwałą z dnia 31. 1. 1948 r. dostosowała opłaty za leczenie w Szpitalu Powiatowym w Skwierzynie do poziomu opłat obowiązujących w ogólnym szpitalnictwie na terenie woj. poznańskiego, z ważnością od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim a mianowicie:

a) za pacjentów samopłac. dziennie 300,— zł

a) za pacjentów Ubezpieczalni Społecznej, dziennie . . . . 250,— zł

p. o. Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
(—) J. Koleńczuk,
Wicestarosta

TERMINARZ

targów wielkich (jarmarków) dla miasta Miejskiej Górki, powiatu rawickiego na rok 1948.

L. p.	Data ustalenia targu	Rodzaj targu
1	25. 2. 1948	ograniczony (zwierz.)
2	7. 4. 1948	nieograniczony
3	19. 5. 1948	nieograniczony
4	7. 7. 1948	nieograniczony
5	8. 9. 1948	ograniczony (zwierz.)
6	24. 11. 1948	nieograniczony

Miejska Górka, dnia 7 stycznia 1948 r.

Zarząd Miejski:
(—) Maciejewski,
Burmistrz.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono kartę rejestr., wyst. przez R. K. U. w Szamotułach oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Urząd Wojew. Poznański, na nazwisko Klemens Mądrowski, zamieszkały w Krzyżu, Aleje Wolności nr 78.

Zagubiono dowód tożsamości konia, wystawiony przez Zarząd Gminy Rzgów na nazwisko Klimczak Stefan, zamieszkały w Witnicy, gm. Rzgów, pow. Konin.

Skradziono tymczas. dowód obywatelstwa nr 394-46, wystawiony przez Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. w Pile na nazwisko Hilda Freitag, zamieszkała w Pile, ul. Koszycka 23.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wystawioną przez R. K. U. Gniezno, na nazwisko Jan Ambrozak, zamieszkały w Moczkowie, gm. Barlinek, pow. Myślibórz.

Zagubiono tymczasowe zaświadczenie tożsamości konia Nr 003734, wydany przez Zarząd Gminy Orzeszków, na nazwisko Robaszkiewicz Stanisław, zamieszkały Roźniatów—wieś, Gmina Orzeszków.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wyst. przez R. K. U. w Kutnie, na nazwisko Molenda Władysław, zamieszkały w Podzamczu, pow. Kępno, ul. Kępińskiego 26

Zagubiono zaświadczenie rejestr. nr 2193, wydane dnia 10. 12. 45 roku, przez R. K. U. Konin, na nazwisko Gaberski Czesław, ur. 26. 8. 1920 r. w Dąbrowie Lipowskiej, syn Teofila i Karoliny, zamieszkały w Słupcy, pow. Konin, ul. Puławskiego 10.

Zagubiono dowód tożsamości konia, wystawiony przez Zarząd Gminy Rzgów, na nazwisko Śledź Ignacy, zamieszkały wieś Grabienice gminy Rzgów, pow. Konin.

Zagubiono dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego nr H. 45136 marki Bussing, wyst. przez Urząd Wojewódzki Poznański w Poznaniu, na nazwisko, Bolesław Dec, zamieszkały w Gralewie, pow. Gorzów, poczta Santok.

Zagubiono dowody tożsamości koni Nr dowodu 4 i 5 opis klacz br. kasztanka, gwiazdka, łysa chrapka, lewa przednia ponad pęcinę, obie zadnie, rocznik 1942, klacz brudna Kasztanka, latarnia lewa ponad koronkę, lewa tylnia pęcina prawa tylnia do pół pęcin, rocznik 1938, na nazwisko Ludwik Błochowiak, zamieszkały w Zakrzewie, pow. Rawicz.

Zagubiono kartę ewakuacyjną, wydaną przez P. U. R. w Podbrodziu, pow. Święciany, na nazwisko Antonina Strakszyc, zamieszkała w Polęchu, gm. Korczyców, pow. Krosno Odrz.

Zagubiono legitymacje na zniżki kolejowe Urzędu Wojew. Poznańskiego, na nazwisko Aleksandra Welzandt, Poznań.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Stanisław Naglewicz, zamieszkały w Kórniku, ul. Pocztowa 33, pow. Śrem.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez R. K. U. Konin na nazwisko Telesfor Walicki, Doły, gm. Ostrowite, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną Konin, na nazwisko Drętkiewicz Tadeusz, zmieszkały: Wilczyn, gm. Wilczogóra, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U Konin, dowód osobisty z fotografią, wydany przez Zarząd Gminy, Kazimierz B., świadectwo przemysłowe, wydane przez Starostwo Powiatowe w Koninie oraz kartę rejestracyjną, wydaną przez Urząd Skarbowy w Koninie i różne rachunki, stwerdzające zakup towarów branży włókienniczej wyst. na nazwisko Studziński Stefan, syn Józefa, ur. 11. 3. 1915 r., zamieszkały w Koninie, ul. Kolska 15.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Ilski Antoni, rocznik 1923, zam. w Spicimierzu, gm. Orzeszków, pow Turek.

Zagubiono dowód tożsamości konia (klacz, maści gniadej, ur. 1936 r., bez oznak), wystawiony na nazw. Kazimierz Grochowski. zam. w Pąchowie, gm. Wysokie, pow. Konin

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystaw. przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu oraz książeczkę wojskową, wystaw. przez R. K. U. Poznań-Miasto, w dniu 20 11. 1945 r., na nazw. Szczepan Kaźmierczak, zam. eszk. w Poznaniu, ul. Wrocławska Nr 15, m. 9

Zgubiono pozwolenie na broń wystawione przez Wojew. Urząd Bezpieczeństwa w Poznaniu, na nazwisko Wiesław Swiętochowski, zamieszkały Poznań, ul. Kopernika 4.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

20

Zg. 8/48. Dnia 5. lutego 1948 r. wniosła Helena Wichtowska z Moglina o uznanie za zmarłego męża swego Wojciecha Wichtowskiego, ostatnio zamieszkałego w Mogilnie.

Wnioskodawczyni twierdzi, że mąż jej Wojciech Wichtowski został 1 września 1939 r. powołany na wojnę i do chwili obecnej nie ma żadnej wiadomości o nim, mimo starań przez Czerwony Krzyż.

Wojciecha Wichtowskiego, ur. 17. 4. 1905 r. w Oborze, pow. Gniezno, syna Michała i Józefy z domu Janke, wyznania rzym. kat., siodlarza, żonatego z Heleną z domu Szubargów, ostatnio zamieszkałego w Mogilnie wzywa się aby w terminie trzech miesięcy, licząc od daty niniej-

szego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Mogilnie, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym wzywa się, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Mogilno, dnia 25 lutego 1948 r. — Sąd Grodzki.

21

Zg. 69/47. Dnia 17 października 1947 r. wniosła Wanda Ciurowa, zamieszkała w Szczecinie o uznanie za zmarłego męża swego Franciszka Ciure, ostatnio zamieszkałego w Kołodziejewie.

Wnioskodawczyni twierdzi, że mąż jej Franciszek Ciura w sierpniu 1941 roku wywieziony został do Niemiec, miejscowości Düsseldorf. Oberbilk na roboty budowlane. Podczas nalotów na miejscowość Düsseldorf w dniu 8 marca 1945 r. mąż jej został ciężko ranny w obie nogi poniżej kolan, po czym przewieziono go do szpitala, gdzie miał rzekomo umrzeć.

Franciszka Ciure, ur. 23. 7. 1912 r. w Komornikach powiat Wieluń, syna Wawrzyńca i Marianny z domu Szczerbak, wyznania rzym. kat. stolarza, żonatego z Wandą z domu Kowalska, ostatnio zamieszkałego w Kołodziejewie wzywa się, aby w terminie trzech miesięcy, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Mogilnie, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym wzywa się, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Mogilno, dnia 25 lutego 1948 r. — Sąd Grodzki.

22

1. Kazimiera Milas z Baby — Zg. 6/48.
2. Rozalia Radecka z Twierdzinie. — Zg. 72/47.
3. Józef Bielecki z Stawisk. — Zg.79/47.

wnieśli

do Sądu Grodzkiego w Mogilnie o uznanie za zmarłych:

ad 1. męża swego Milasa Mieczysława, ur. 24 lipca 1909 r. w Gozdawie, powiat Mogilno, syna Leokadii Milas, wyznania rzym kat., robotnika, żonatego z Kazimierą z domu Wietrzykowską, ostatnio zamieszkałego w Babie, powiat Mogilno;

ad 2. męża swego Ludwika Radeckiego, ur. 2. 8. 1902 w Twierdziniu, pow. Mogilno, syna Jana i Franciszki z domu Wesołowska, wyznania rzym. kat., robotnika, żonatego z Rozalią z domu Śmigielska, ostatnio zamieszkałego w Twierdziniu;

ad 3. syna swego Szczepana Bieleckiego, ur. 3. 12. 1921 r. w Słomowie, syna Józefa i Józefy z domu Bielawska, wyznania rzym. kat., robotnika, kawalera, ostatnio zamieszkałego w Mogilnie.

Wymiennieni w związku z wojną 1939 r. zaginęli i wszelki ślad po nich zaginął.

Wyżej wymienionych wzywa się, aby w terminie trzech miesięcy, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się w Sądzie Grodzkim w Mogilnie, gdyż w przeciwnym razie zostaną uznani za zmarłych.

Wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionych wzywa się, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Mogilno, dnia 25 lutego 1948 r. — Sąd Grodzki.

23

Ludwika Turek z Osowa Nowego, pow. Oborniki wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Michała Turka, ur. dnia 2 września 1915 w Zarzeczu, powiat Nowy Sącz, syna Marcina i Marii zd. Myjak, katl. z zawodu rolnika, zamieszkałego ostatnio w Osowie Nowym.

Wnioskodawczyni w podaniu swoim twierdzi, że mąż jej Michał Turek w chwili rozpoczęcia polsko-niemieckich działań wojennych odbywał służbę wojskową w K. O. P., i w działaniach tych brał czynny udział i według posiadanych wiadomości raniony został odłamkiem granatu w brzuch i że od tego czasu nie ma o mężu żadnej wiadomości.

Sąd wzywa Michała Turka, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie pokój nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym, aby o nich doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 24 lutego 1948 — Sąd Grodzki.

24

II. Ns. 72/47. Feliksa Nowakowa, zamieszkała w Kopaninie, powiatu szamotulskiego wystąpiła z wnioskiem o umorzenie dokumentu w szczególności aktu notarialnego-kontraktu kupna sprzedaży nieruchomości Kopanina. Tom I, wykaz liczba 23 zawartego między Janem Kiliańskim a Feliksą z Fronczaków-Woźniakową obecnie zamężną Nowak w Kopaninie.

Akt kupna sprzedaży sporządzony został przed notariuszem Dr Bolesławem Jagielskim w Poznaniu w dniu 16 lutego 1931 roku w którym udzielił sprzedaży nieodwołalnego i nieograniczonego oraz przez śmierć niegasnącego pełnomocnictwa, z prawem substytucji do przewłaszczennia sobie nieruchomości Kopanina wykaz 1. 23.

Sąd Grodzki w Szamotułach wzywa wszystkich roszczących prawa do niniejszego dokumentu, aby w terminie 3 miesięcznym od dnia ogłoszenia zgłosili swe prawa i złożyli w Sądzie ten dokument, gdyż w przeciwnym bowiem razie dokument może być umorzony.

Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za I kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 989/48

K-50730